

Kiivaan kaupungistumisen kumppanina

1960-luvulla maaltamuutto kiihtyi nopeasti ja kaupungeissa riitti kysyntää rakentajille. Ripeä kaupungistuminen tarjosi uusia haasteita kuntateknikoille. Jäte- ja vesihuollon ratkaisut, muun muassa yhdyskuntajätteen polttaminen, raakaveden hankinta ja jätevesien käsittelyn tehostaminen sekä kaupunkien kasvavan liikenteen hallinta puhuttivat yhdistyksen piirissä.

Nämä aiheet olivat vahvasti esillä vuosikokouksissa ja niistä kirjoitettiin ahkerasti *Kunnallistekniikka*-lehdessä. Helsingin kaupungin puhtaanapitopäällikkö **Heikki Saarento** kirjoitti vuoden 1961 lopulla enteillen jätteenpolttolle loistavaa tulevaisuutta: *”Suurlaitoksissa tehtynä jätteenpoltto onnistuu ilman lisäpolttoainettakin ja mm. meillä Helsingissä ollaan siirtymässä hävittämään jätteet polttamalla ne Kyläsaaren jätteenpolttolaitoksessa.”* Kyläsaaren laitoksen myöhempi historia leimasikin sitten maamme yhdyskuntajätehuollon perusratkaisuja aina tälle vuosituhannelle saakka.

Vuoden 1960 lopulla SKTY:n jäsenmäärä oli yli 400 ja 86 prosenttia jäsenistä oli teknillisen korkeakoulututkinnon suorittaneita. Kesän 1960 vuosikokouksessa tehdyn aloitteen pohjalta yhdistykseen perustettiin rakennustarkastustoimikunta, jonka tehtävänä oli huolehtia rakennustarkastajien yhteistoiminnasta ja rakennustarkastustoiminnan kehittamisestä. Toimikunnan työ johti Rakennustarkastusyhdistyksen perustamiseen 1962.

Toimikuntatyö oli 1960-luvun puolivälissä vilkasta ja eri toimikuntia oli yhtä aikaa enimmillään toistakymmentä. Vuoden 1964 lopulla SKTY:n hallitus asetti toimikunnan tehtävänsä *”harkita kerhojen perustamista eri ammattialoja varten yhdistyksen yhteyteen”*. Seuraavassa vuosikokouksessa yhdistyksen sääntöjä muutettiin niin, että kerhojen perustaminen oli mahdollista. Pian SKTY:n yhteyteen perustettiin kiinteistöinsinöörien kerho. Seuraavan kerhon perustamista saatiinkin odottaa aina tälle vuosituhannelle saakka, kunnes SKTY:n arkkitehtiklubi perustettiin vuonna 2007.

Yhdistyksen 40-vuotisjuhlakokous pidettiin Helsingissä kesäkuussa 1966. Ammatillinen ohjelma oli monipuolinen ja yhdistyksen juhlapäivällinen järjestettiin Hotelli Kalastajatorpalla. Vuosikokouksen yhteydessä tehtiin myös viikonloppuna retki Tallinaan. Vuosikokouksen markkinoinnissa mainittiin erillinen ”naisten ohjelma”, johon kuului vuosikokouksen ja luentojen sijaan käynti Suomenlinnassa ja Ehrensvaldin museossa sekä vierailu Tapiolassa, Espoon kirkossa sekä Gallen-Kallelan museossa. Iltaohjelmat ja Tallinnan vierailu olivat yhteisiä muun kokousväen kanssa. Vuosikymmenen loppuun mennessä vuosikokouksen yhteydessä järjestetyn luentotapahtuman nimeksi vakiintui Kunnallistekniikan päivät.

SKTY:n kansainvälinen toiminta oli pohjoismaisia vakiintuneita vastavuoroisia vierailuja lukuun ottamatta vahvasti riippuvainen yksittäisten henkilöiden aktiivisuudesta. Vuosikymmenen puolivälissä perustettiin pohjoismaista yhteistyötä vahvistamaan Ruotsin kuntatekniikan yhdistyksen aloitteesta *Internordisk Kommitté*. Kansainväliseen kuntatekniikan järjestöön IFMEen SKTY liittyi 1968.

Marraskuun kokouksessaan 1969 yhdistyksen hallitus hyväksyi käyttöön nykyisinkin käytössä olevan tunnuksensa. Aiemmin sellaista ei ollut. Tunnuksen laativat arkkitehti **Olavi Terho** ja dipl. ins. **Jorma Niemelä**. Tekijöidensä kuvauksen mukaan tunnus esittää *”tyyliteltyä kaupungin keskustan asemakaavaa, joka muodostuu kahdeksasta toriaukion ympärille sijoitetusta korttelista. Asemakaava-aihe on tyylitelty niin, että sen ’kärki’ suuntautuu oikealle - eteenpäin, yhdistyksen rakentavia pyrkimyksiä kuvaamaan.”*

Paavo Taipale

Lähde: Kunnallistekniikka-Kommunalteknik -lehden vuosikerrat 1961–1970 sekä SKTY:n valokuva-arkisto.